

Inger & Mogens Kattenhøjs oplevelser i Kenya

©2009 Mogens Kattenhøj, WLT™ Fotos:© Morten Kattenhøj & Mogens Kattenhøj

Jambo! Karibu! Goddag. Velkommen.

Sådan er vi blevet mødt overalt i Kenya i tre uger blandt folk og fæ.

Her følger en lille samling indtryk fra en oplevelsesrig tur. Jeg havde bebudet, at vi skulle ned og se giraffen (Morten). Her er han så (giraffen)
Morten har givet os et fantastisk indblik i den kenyanske natur og kultur med uforglemmelige indtryk.
Jeg tror nok, det er den største oplevelse i mit liv. Jeg har drømt om det siden jeg var en lille dreng.

Det bliver en lille samling indtryk, for der er meget, der ikke kan beskrives. Jeg vil her tage udgangspunkt i et slogan fra en lodge (Mwazaro Beach) vi boede i:
"Where God makes Holidays" (Stedet, hvor Gud arrangerer ferier til).

Det kommer til at handle om fugle fra tændstikæskestørrelse til strudseformat. Fra egern til elefanter og om enorme udsigter, royal indkvartering. Hellige steder og ærefuldt besøg hos ældrerådet i en Yiaku-stamme på et bjerg i Laikipia.
Og en del andet, som kun få vil opleve på en tur som denne, hvor vi ikke var turister men rejsende.
"SAFARI" betyder ganske enkelt "rejse" på swahili

Her er vores Safari:

Tyve behagelige grader og en masse sorte bød os velkommen i Nairobi en decembermorgen kl. otte, hvor Morten og hans røde hest tog os videre i det store land, hvori Danmark kan ligge adskillige gange.
Bare to af de parker vi har været i, svarer til halvdelen af Danmark, men er kun en lille prik på det kenyanske landkort. Tre tusinde km. blev det til. På mestendels grusveje og veje, vi selv lavede, hvor en gedigen firehjulstrækker er en fundamental nødvendighed.

Nu er det ikke ligefrem en nødvendighed at komme i parker for at se vilde dyr. Zebraer, giraffer og antiloper ser man bare langs almindelige landeveje ligesom biædere, næsehornsfulge, høge og ørne er der hele tiden, uanset hvor vi færdes.

Fra Nairobi til Mortens tjenestebolig i Nanyuki er der et par hundrede km. og vi kommer til at bo her få meter nord for ækvator i nogle dage, men inden føres vi gennem et landskab med te- og kaffeplantager og bliver introduceret for de første naturoplevelser med zebra, impala og andre karakteristiske savannedyr.

Fra Mortens hus på Mt. Kenya Road er der frit udsyn til bjerget Mt. Kenya, som er Afrikas næsthøjeste. Senere får vi glæde af det højeste, Kilimanjaro. Vi tager også en privat flyvetur rundt om Mt. Kenya og over de områder, vi den næste uges tid færdes i og for alvor får Kenya under huden.

Fra nu af skal vi vænne os til at det er livsfarligt at færdes især efter mørkets frembrud. Til at der er vagter døgnet rundt og man ikke kan gå en stille aftentur.

Der er flere årsager til farligheden. Som hvid er man pr. definition en pengekonto på to ben. Der er ikke noget lys, der virker på bilerne, folk er kulsorte og mange er i materiel forstand fattige. Og så er der vilde dyr, som skal tages seriøst.

Mt. Kenya fra Mortens have

Mt. Kenya fra modsat side fra flyvetur i området
Flyvehøjde: 3000 m.

Vi lægger ud med en tur til Mortens arbejdsområde Dol Dol i Laikipia. Her er Morten adopteret i en Masaistamme. Af samme grund er vi nu også familie. Og det skal tages helt seriøst. Vi er nu åndeligt forbundet med denne familie i al evighed og står således under deres beskyttelse og ansvar. Det er en fornemmelse, der får det til at risle ned ad ryggen. Senere på ugen bliver vi inviteret til møde med "ældste", den samling mænd, som bestemmer. Større hædersbevisning kan ikke udvises nogen. Morten har til mig fået fremstillet en speciel hyrdestok, som alle mænd skal have, når de skal tale i denne forsamling og da jeg hører til "ældstegruppen" skal den være mørk. Denne stok er blevet et kært eje efter mødet med "de vise mænd" juleaftensdag på en bjergside i et af de allersmukkeste områder i Kenya. Her er en af Mortens "brødre" og et farvestrålende marked, hvor lugt af ged er fremtrædende:

Juleaften holder vi hos Morten og middagen er perlehøne med sovs lavet fra en fond på dik-dik antilope, en antilope på størrelse med en puddelhund, bare med lange ben – og betydelig mere elegant. Vi kommer til at se masser af dem.

Jeg springer et par dage tilbage, for fra markedet kører vi denne fredag tværs gennem en del af Laikipia til vores første luksuriøse ophold på en lodge. På "vejen" dertil møder vi de første rigtige flokke, som vi

kender dem fra naturfilm. Vi kommer igennem et reservat LEWE, hvorfra adskillige film er lavet, især om geparder, som er min yndlingskat. Vi ser nu ikke nogen, men til gengæld får vi leoparden både at høre og se, hvilket er meget sjældent. I det hele taget får vi i løbet af de tre uger mange sjældne arter at se, også nogle kun få indfødte nogensinde har mødt.

På vejen til L'Ngwesi Lodge samler vi en af Mortens venner op. Han er guide og skal på arbejde i lodgen, hvor sæsonen starter et par dage senere. Vi har selv mad med, som tilberedes af kokken på stedet.

Her kommer så en af de fornemste og dyreste lodges i Kenya. Vi bor i suiten, hvor Hkh Prins William bor, når han er på ferie her. Der er bare den forskel, at vi bor der gratis på grund af Mortens forbindelser. Om aftenen høres de fedeste savannelyde, jeg kan forestille mig: Hyænenes kalden, elefanternes trompeteren og leopardens "hosten". Inger får ham at se næste morgen, mens Morten og jeg er på morgentur sammen med guiden. På alle turene er vi ude fra kl. 6-9 og 16-19 på det, der kaldes Game Drive

= vildt-tur. Vi får også mulighed for at deltage i udsætning af Koantiloper.

Som indledningsvis fortalt er dette en *lille* samling indtryk, så mange oplevelser bliver her kun kort omtalt, uden det dermed er mindre vigtige oplevelser.

Tilbage i Nanyuki, hvor Mortens hus ligger er vi på frokostbesøg hos en veletableret indisk familie. En af sønnerne er Mortens gode ven og familien er 3. generationens indisk-kenyanere. Hjertevarme og kulinariske oplevelser i kolonistil som kontrast til resten af byen, hvor vi provianterer med frugt og brød inden vi tager på de næste Game-Drives.

Vi besøger de næste dage to reservater, Ol Pejeta og Meru NP. Første er der, man er sikker på at se hele "safarimixét" som i det berømte Masai Mara, Meru er nok den lækreste park naturmæssigt, og her får vi andre leoparden at se på en aftentur.

På et tidspunkt tæller vi 40 giraffer, hvilket er ved at tage pusten fra mig med kommentaren: Så mange giraffer har jeg aldrig set! – hvortil Morten tørt bemærker, at det vel er naturligt, eftersom jeg aldrig før har set giraffer i vild natur!

Tæl selv efter. Alle de lyse pinde er giraffer. Dette er Netgiraf.

Det næste billede er netgiraf i yngelpleje og så tæt på, at det risler ned ad ryggen og tårerne triller fra den gamle mands øjne. Jeg har drømt om det her, siden jeg var en lille knægt.

Det bedste ved det hele er, at Inger og jeg er sammen om at være lige her.

Vi møder en masse mennesker i deres dagligdag. På godt og ondt, hvis jeg må sige det sådan. Siden vores besøg har vi holdt en pige i uddannelse med direkte støtte, men det er en helt anden historie. Tilbage til safarien:

Det er også på disse ture, vi først ser sjakal, vortesvin "Pumba", antiloper og gazeller, sort næsehorn, hvidt næsehorn, sekretærfugl og ikke mindst elefanter.

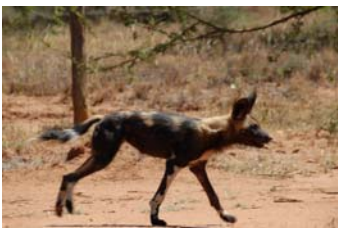
Hver eneste dag byder på nye pattedyr- og fuglearter. Der er en grund til, at vi ingen hvid stork har i Danmark for tiden. De går rundt her og mæsker sig i fede, farvestrålende græshopper! Flodheste og Kafferbøfler – verdens farligste okse. Dem kan man ikke snyde, deres første reaktion er altid angreb, så hvis du forsøger at rende fra ham, er du sikker på at være træt, når du dør!

Vi så i flere omgange flokke på adskillige hundrede, hvilket for mig har sat sig som en af de største oplevelser. De blev ved og ved, og ved med at passere vores rute og de kan lugtes på lang afstand. En anden stor oplevelse var på en aftentur med Morten halvt i vindueskarmen, halvt på taget af bilen med en megaprojektør hvor vi spotter en jagende plettet hyæne. Det er simpelthen et af de allersejeste dyr, jeg kan komme i tanker om. Intet kan slå den ud. Verdens stærkeste bid. Verdens bedste overlever. Den tilpasser sig alt, æder alt, jager alt og er en ultimativ dræber. Faktisk har den næsten samme succesrate som vildhunden. Hvad der jages, bliver nedlagt. Nærmeste konkurrent, som fx løve, leopard og gepard er langt under 50%. Det er bare sejt!

Den har ry som skraldemand. Ja, det er den også, men hovedparten af føden nakker den altså selv. Og vi har set det. Senere på turen ser vi den sjældne Stribet Hyæne.

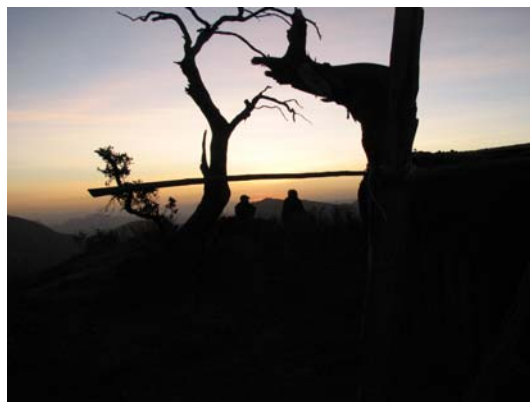
En anden – meget sjælden – dyreart i

samme seje kaliber har vi også mødt, nemlig den afrikanske vilde hund. Vi mødte en flok på 12. Ud over at være et smukt dyr er det også en ultimativ dræber med højeste succes-rate – omkring 80%. Den er i stand til – uden at blive forpustet – at løbe med 50 km/t konstant over 5 km. I perioder kan den sætte turboen på til over 60 km/t, så det er garanteret udmattende at være byttedyr med den i haserne.

Inden vi begiver os sydpå – syd for Nairobi – skal vi overnatte i Mortens Manyatta og dele hans forståelige glæde og stolthed over dette sted, som han, som familiemedlem af den omtalte stamme, han er adopteret i, har fået tildelt og ladet huset bygge. Herfra er der 360 graders udsigt. I stammens bjerge her har der levet folk i tusindvis af år.

Der er hulemalerier, som måske tæller endnu flere tusinde år. Ved aftensmad over bålet på denne klippetop siger Morten: " Det her er det første hus, jeg nogensinde har ejet. Det er mit, og det ligger på verdens flotteste sted". Jeg kan kun give ham ret og lade jer fornemme stemningen med et par billeder:

Her bliver man bare stille og ydmyg og det kan ikke beskrives, kun opleves.

Vi skal nu forlade Mortens elskede hjemmebane blandt pastoralisterne (kvæghyrderne) i Laikipia med billedet fra et par familiebrug omkranset af hegn som værn mod rovdyrene, som lever vildt omkring dem:

Nu skal vi til Tsavo West. Tsavo East og West udgør tilsammen et areal på ca. halvdelen af Danmarks - og det er stadig bare en lille firkant i dette enorme land.

Som en start er her en elefantmor og barn. Og en

girafantilope.

Jamen jeg kunne jo blive ved, der er over 800 gode billeder. Jo, vi har også set løver og alle isfuglearter, der findes. Ørne og gribbe, biædere og ellekrager, ugler og varaner, flagermus og krokodiller, penselsvin, flodheste, kudu, sabelantilope, vinkekrabber og koralrevets mangfoldige farveorgie. Meget har det været umuligt at fotografere og i sidste ende er det kun opleveren selv, der får størst glæde af sagen.

Jeg skulle hilse og sige at disse ture er så intense, at det ikke gør noget, solen går ned kl. 18:30. Vi overnatter på forskellig vis. På en lodge, som har navn efter Karen Blixens elsker Finch Hatton med stor luksus og i "Bandas" - hytter med selvhushold og senere privat indkvartering med særlige oplevelser til følge. Der er mange antropologiske oplevelser at finde, når man kun giver 100 kroner for overnatning for tre personer og måske er det med til at tegne de bedste oplevelser? Vi er rejsende og tager tingene, som de kommer.

Men altså, tidligere, i Meru Nationalpark, mødte vi et par, som i foråret var blevet gift på Finch Hatton i Tsavo West. Vi fik kontakt til chefen og gennem venskab og en masse anden snak om fælles bekendtskaber, blev vi indlogeret til en meget favorabel pris uden juletillæg og andet, og da Morten er "resident", indbygger i Kenya, tilmed rabat. Og det er jo ikke så ringe for et par gamle jyder!

Det her er et godt sted at læse Hemingways fortællinger om "Kenyas grønne bjerge", "Sandt ved Daggry" og "Kilimanjaros sne", for herfra kan man om morgenen se Kilimanjaro som en smuk kulisse til naturoplevelserne. Det er også her Morten og jeg på en morgentur i verdens næststørste lavastrømsområde ser den yderst sjældne ørkenlos. I landskabet er der i høj grad præg af naturens gang,

da afgnavede skeletter af bøfler og zebraer ses overalt. Det er stort, og overvældende smukt.

Her færdes vi et par døgn og er ved at være fyldt af oplevelser og bogstaveligt mæt i kulinariske oplevelser mellem vor egen medbragte og mere simple kokkerier, men hver ting til sin tid. Det tager dagevis at opleve disse enorme områder. Det brugte vi også inden vi satte mål mod et nærliggende område, Taita Hills på vej mod nytårsaften i de sydlige mangrover.

Taita Hills er et helt specielt sted. En samling bjerge midt på den flade savanne. Der bor en snes tusinde op og ned ad de frodige bjergsider. Vi er her først og fremmest for at opleve en type skov, som i hele verden kun findes her. Og for at forsøge at se de fugle, som i hele verden kun findes her i få hundrede eksemplarer. Vi indlogerer os i et meget ydmygt gæstehus men med en vært, som på egnen nærmest er legendarisk vidende og venlig. Og det er helt rigtigt. Vi får kontakt til den lokale skovpasser, som viser sig at være et unikum. Morten, Far, Mor, to guider og to døtre fra vores vært tager på morgenopdagelse i et glemmt univers. Vi ser efter lang tid den sjældne fugl. Pigerne Lina og Linda får sig en oplevelse sammen

med os. De har aldrig været her før, har aldrig prøvet en kikkert. De oplever det samme som os, så jeg er sikker på, der bliver noget at snakke om i skolen.

Planen er nu at holde nytårsaften og nogle døgn, som også skal bruges til at snorkle på koralrevet i det indiske ocean, opleve flodtur i mangroven og ellers slappe godt og grundigt af inden de sidste par døgn i nationalparken Shimba Hills på vejen hjem. Vi kommer nu til at bo i palmehytte direkte til vandet på et helligt sted kaldet Mwazaro (betyder stedet, der bedes). Det er stedet, der påstås at være der, Gud laver ferier til. Det har sin helt egen historie, som jeg kun kort kommer ind på her.

De næste dage er det med bare tæer og alt godt fra havet. Og det er virkelig godt. Vandet er lige uden for, det er mindst 25 grader varmt, og så er der en helt egen stemning beregnet for afslapning og refleksion over livet. Stedets historie er grundlaget for denne intime og afslappede ferieform. Historien er lang og meget spændende, men kort fortalt er det bygget op omkring et helligt Baobabtræ, hvor ånderne den dag i dag har noget at sige.

Aldrig i mit liv har jeg været til nytårsaften i pænt tøj og bare tæer, fået en havaborre med tilbehør så lækkert og så i et hus uden vinduer og døre. Men der er altid et par og tyve grader her. Vi er næsten så langt mod syd, vi kan komme inden det kommer til at hedde Tanzania. Vi er på Shimoni halvøen syd for Mombassa.

Herfra blev slaver opkøbt af arabiske handelsmænd. Samlet og lænket i huler og udskibet til Zanzibar, hvorfra de blev solgt – med alverdens familietragedier til følge.

Vi besøgte hulerne, som blev berømt med Roger Whittakers sang " Shimoni" ,som er optaget her. Det er rystende historie, men der er også en historie om verdens bedste krydderier. Vi har følt, mærket og smagt og er nødt til at forholde os fornuftigt til det. Nutiden har altid rod i fortiden. Med forståelse og respekt skal det opleves.

Her er nogle fotografiske indtryk fra " Magical Mwazaro":

og en nytårsaften i bare tæer:

Vi slutter med et par dage i Shimba Hills med sabelantiloper, som i Kenya kun findes her, og skovelefanter. Spiser morgenmad sammen med egern, aftensmad med bushbaby (en halvabe) alt imens der er elefanter, vandbuk og penselsvin, servalkat, varaner og næsehorns fugle lige udenfor rækværket. Så lad os slutte her med et par fotos mere inden vi overnatter i Nairobi og ser med dårlig lyst frem til 12 timers hjemrejse.

Først lige lidt fra Shimba Hills (vores to katte er opkaldt efter Taita- og Shimba Hills)

Nåh ja. Der havde lige været en elefant forbi før os, så her måtte selv den vilde firhjulstrækker stoppe. Elefanten rager det ikke. Vi boede her på Shimba Lodge.

Er der så noget til at sige, at vi har de store smil på
Mæt af oplevelser. Glad – og som det siges på swahili:
"ikke helt godt, men heller ikke helt skidt." (ligner det jysk?)

Her ses de gamle på terrassen på L'Ngwesi. Og vi er kun få dage fremme. Prøv så at tænke på udtrykket senere hen på vores SAFARI.

Inger og jeg håber, I har haft lidt glæde af at læse om en personlig oplevelse i verdensklasse.

- Meru Nationalpark
- Lewa og L'Ngwesi
- Laikipia distriktet
- Nanyuki
- Tsavo West
- Taita Hills
- Shimba Hills
- Mwazaro

